

Sen o živote

Napísal Hela Cigániková
Piatok, 16 Apríl 2010 11:16

Bol tam. Sedel a čakal. Čakal s pokojnou odovzdanosťou dať všetko. Stála som len pár krokov od Neho.

Znenazdania zdvihol zrak a s pohľadom lásky - bolestnej lásky, ktorá dokáže otvoriť i zatvrdnuté srdce zahľadel sa do mojich vyhýbavých očí. Na nič sa nepýtajúc, nič nevyčítajúc - iba tíško pozeral. S láskou človeka milujúceho nežnou láskou hladiacou srdce.

Až vtedy som pochopila, že možno rozprávať aj bez slov. Od srdca k srdcu. Sedel a pozeral na mňa s láskou najlepšieho človeka, ktorý kedy chodil po tejto zemi... Moje pocity boli pocitmi Márie Magdalény. Svojím pohľadom hladil moje hriechmi doráňané a skrehnuté srdce... Ach... Toľko krát som ho... ani nechcem pomyslieť na toľko mojich zrád... veril mi, tak veľmi...

Zazrela som zrazu na jeho tvári tieň bolesti... Nechápavo som na neho pozrela s nevyslovenou otázkou na perách: "Čo sa stalo?"

Zrazu som zachytila Jeho odpoveď : "Milujem Ťa... a preto sa idem znova dať za teba ukrižovať..."

Tá veta sa zabodla do môjho srdca ako dýka: "Za mňa?" Bolo to v tej chvíli ako odchod

Sen o živote

Napísal Hela Cigániková
Piatok, 16 Apríl 2010 11:16

najdrahšej bytosti na zemi. "Prečo, Pane? Ach nie, nie, Pane - prosím!" Zaznel z mojej tváre nemý výkrik... Ešte raz vliat svoj dlhý ľudsky milujúci pohľad do mojich očí a potom ho s bolesťou a láskou preniesol za moju postavu.

Nedvojak som sa obrátila.

Uvidela som zástup tých, ktorí nezapierajú svoje najhlbšie vnútro - svoje svedomie, rozhodli sa kráčať po jeho stopách za Ním... V ich tvári som zrazu zazrela črty Jeho tváre...

"V nich? Ty? Za mňa..." - obrátila som sa s otázkou v očiach späť... Uvidela som však už iba jeho krvavé stopy mieriace k zástupu za mnou... Váham... dvíham pomaly nerozhodne nohu a vkladám ju aj ja ako oni do jeho stôp...